

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ
ΡΙΕΤΕΡ VERLOREN VAN THEMMAAT
ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1982¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

*1.1. Διαφορές από όρισμένες προγενέστερες
υποθέσεις που άφορούσαν την κατα-
νομή δασμολογικών ποσοστώσεων για
τό κατεψυγμένο βόειο κρέας*

Οι συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 213, 214 και 215/81 που εξετάζουμε σήμερα και αναφορικά με τις οποίες τό Verwaltungsgerichtshof της Έσσης σάς υπέβαλε διάφορα έρωτήματα, δέν είναι οι πρώτες που άφορουν έθνικά κριτήρια κατανομής τών δασμολογικών ποσοστώσεων για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας. Τρεις ήδη φορές έχετε κληθεί νά δώσετε άπαντήσεις σέ έρωτήματα σχετικά μέ τό πρόβλημα αυτό, στίς υποθέσεις Grosoli I (υπόθεση 131/73, Jurispr. 1973, σ. 1555), Grosoli II (υπόθεση 35/79, Jurispr. 1980, σ. 177) και van Walsum (υπόθεση 124/79, Jurispr. 1980, σ. 813).

Υπάρχουν ώστόσο τρεις θεμελιώδεις διαφορές μεταξύ τών σημερινών υποθέσεων και τών προηγούμενων διαδικασιών που άνεφέροντο στά κριτήρια κατανομής τών δασμολογικών ποσοστώσεων για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας.

Καλείσθε, κατ' άρχάς, νά δώσετε άπάντηση σέ ένα πρόβλημα, τό όποιο δέν έχει άκόμη κατ' ουσία συζητηθεί, άν δηλαδή τό άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 που δίνει τή σχετική έξουσιοδότηση (PB L 336, 1979, σ. 3) είναι σύμφωνο μέ τούς άνωτέρους κανόνες του κοινοτικού δικαίου, ιδίως τήν άρχή τής ίσης μεταχειρίσεως τών έπιχειρηματιών οι

όποιοι είναι έγκατεστημένοι στά διάφορα κράτη μέλη τής Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Στά κατωτέρω προδικαστικά έρωτήματα θίγονται και άλλες πλευρές τής γενικής άρχής τής ισότητας.

Μία δεύτερη διαφορά, όχι λιγότερο σημαντική, από τίς προγενέστερες υποθέσεις έγκειται στό γεγονός ότι οι τελευταίες αυτές άνεφέροντο άποκλειστικά στά κριτήρια κατανομής, τά όποια είχαν σχέση μέ όρισμένες έθνικές άνάγκες που δικαιολογούσαν τήν εισαγωγή του κατεψυγμένου βοείου κρέατος. Ή πρώτη υπόθεση Grosoli άφεώρα τό άν έπιτρέπεται, πράγμα τό όποιο δέν δεχθήκατε, νά υπάρχει ρήτρα, ή όποια νά παρέχει δυνατότητες εισαγωγής μόνο στό κατεψυγμένο βόειο κρέας που προορίζεται για άμεση κατανάλωση. Στήν δεύτερη υπόθεση Grosoli, τό ειδικότερο πρόβλημα ήταν άν έπιτρέπεται ρήτρα, σύμφωνα μέ τήν όποια έπιφυλάσσεται ένα μέρος τής ποσοστώσεως για τό ύπουργείο άμύνης, ενώ οι υπόλοιποι δικαιούχοι ήταν, κάθε ένας κατά μία όρισμένη άναλογία, καταναλωτικοί συνεταιρισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως, καθώς και έπιχειρήσεις και λιανοπωληταί οι όποιοι άσκοδσαν έμπορικές και βιομηχανικές δραστηριότητες. Για τίς τρεις αυτές τελευταίες κατηγορίες ή κατανομή έπραματοποιείτο, κατά τό μεγαλύτερο μέρος τής, άνάλογα μέ τίς εισαγωγές τους από τρίτες χώρες κατά τό παρελθόν. Τέλος, στήν υπόθεση van Walsum, έπρόκειτο για τό έπιτρεπτό μίας ρήτρας, μέ τήν όποια έπεφυλάσσετο ένα μέρος τής ποσοστώσεως στήν μεταποιητική βιομηχανία κρέατος.

Άντίθετα, στίς σημερινές υποθέσεις, σημαντικό μέρος καταλαμβάνει τό έρώτημα του κατά πόσον έπιτρέπονται έπίσης κριτήρια κατανομής που άναφέ-

1 — Μετάφραση από τά όλλανδικά.

ρονται στις αγορές που έπραγματοποίησαν επιχειρηματίες των κρατών μελών από τους έθνικούς οργανισμούς παρεμβάσεως, στις εισαγωγές από ή στις εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη, ή στις εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Ο παραπέμπων δικαστής όρθώς ανέφερε στα έρωτήματά του, ότι από τέτοια κριτήρια κατανομής, τά όποια δέν ανάφέρονται στις έθνικές ανάγκες κατεψυγμένου βοείου κρέατος που έχει εισαχθεί από τρίτες χώρες, ανάκύπτουν έρωτήματα σχετικά με την καλή λειτουργία της Κοινής Άγοράς και της κοινής όργανώσεως άγορών στον τομέα του βοείου κρέατος, τά όποια δέν είχαν τεθεί στις προηγούμενες υποθέσεις, επί των όποιων έχετε άποφάνθει.

1.2. Άρχές που προκίντουν από την προηγούμενη νομολογία σας

Οι διαφορές αυτές από τίς προηγούμενες υποθέσεις δέν άποκλείουν την δυνατότητα νά συναχθούν από την νομολογία σας, ή όποια ανέφερθη πιο πάνω, όρισμένες άρχές οι όποιες έχουν έπίσης σημασία για την έκτίμηση των σημερινών υποθέσεων. Ίδιως, ή πρώτη άπόφαση Grosoli (υπόθεση 131/73) άποτελεί, στην προκειμένη περίπτωση, σημαντική πηγή έμπνεύσεως.

Κατ' άρχάς, μετά από έκθεση του πλαισίου της έμπορικης πολιτικής και άλλων γενικών χαρακτηριστικών του προβλήματος της κατανομής των δασμολογικών ποσοστώσεων (σκέψεις 4 και 5), ή σκέψη 7 της πρώτης αυτής άποφάσεως Grosoli διατυπώνει την πρώτη σημαντική άρχή, σύμφωνα με την όποια, μέσα στο πλαίσιο αυτό, μόνο τά θεσμικά όργανα έχουν δικαίωμα νά όρίζουν τον τρόπο χρήσεως της ποσοστώσεως. Τό Δικαστήριο συμπλήρωσε, δεδαίως, εύθύς άμέσως ότι «πρός τον σκοπό αυτό, τά θεσμικά όργανα

δύνανται είτε νά διασφαλίζουν τό όφελος της ποσοστώσεως σε κάθε καταναλωτή, είτε νά όρίζουν τά ίδια τον προορισμό του, είτε άκόμα νά επιτρέπουν στα κράτη μέλη νά κάνουν χρήση της ποσοστώσεως με κριτήριο τά ίδια τους συμφέροντα». Στην τελευταία, όμως, αυτή, δυνατότητα προσετέθη ό σημαντικός περιορισμός ότι «ό μή καθορισμός του προορισμού μιάς ποσοστώσεως [πρέπει] νά έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι έλεύθεροι νά την χρησιμοποιήσουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι». Στη σκέψη 8 άναπτύσσεται ή άρχή αυτή με τον συλλογισμό «ότι πράγματι, κάθε διάταξη κράτους μέλους που έχει σκοπό νά όρίσει τον προορισμό μιάς κοινοτικής ποσοστώσεως, σύμφωνα με τά δικά του κριτήρια, δύναται νά προσβάλλει τους στόχους οικονομικής πολιτικής που επιδιώκει ή Κοινότητα, καθώς και την ίση μεταχείριση όλων των υπηκόων της». Στην ίδια σκέψη αναφέρεται άκόμη ότι οι έθνικές διοικητικές διατάξεις «έχουν σκοπό νά διασφαλίσουν την τήρηση των συνολικών όριών της ποσοστώσεως και την ίση μεταχείριση όλων έναντι χρήση της ποσοστώσεως». Τέλος, στη σκέψη 9 προστίθεται «ότι, αντίθετα, όταν ένα κράτος μέλος θέτει προϋποθέσεις χρήσεως οι όποιες επιδιώκουν σκοπούς οικονομικής πολιτικής που δέν προβλέπονται από τίς διατάξεις που έχει θεσπίσει ή Κοινότητα υπερβαίνει τό πλαίσιο αυτής της έξουσίας διαχειρίσεως».

Άπό τίς σκέψεις αυτές, νομίζω, ότι ένα πρώτο σημαντικό στοιχείο για την άπάντηση που πρέπει νά δοθεί στα έρωτήματα που σας έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο της παρούσης υπόθεσεως, είναι τό γεγονός ότι από την πρώτη υπόθεση Grosoli προκύπτει ότι τό Δικαστήριο, δέν θεώρησε ως αυτή καθ' έαυτή άσυμβίβαστη με τό κοινοτικό δίκαιο, την δυνατότητα μιάς έθνικής κατανομής των κοινοτικών ποσοστώσεων. Ή διαπίστωση αυτή είναι σημαντική για την άπάντηση που πρέπει νά δοθεί στο πρώτο από τά έρωτήματα που σας έχουν υποβληθεί. Τό ίδιο συμβαίνει και με την φράση της άποφάσεως που μιλά για «έλευθερία, όλων των ενδιαφερομένων, νά

κάνουν χρήση» της ποσοστώσεως πού πρέπει νά κατανεμηθῆι σέ ἔθνικό ἐπίπεδο, καθώς καί μέ τήν φράση πού κάνει λόγο γιά τίς ἔθνικές διοικητικές διατάξεις πού ἔχουν, μεταξύ ἄλλων, σκοπό νά διασφαλίσουν «τήν ἴση μεταχείριση ὄσων ἐπωφελοῦνται ἀπό τήν ποσόστωση». Ἀντίθετα, ἡ ἀρχή πού διατυπώνεται στή σκέψη 9, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἕνα κράτος μέλος δέν δύναται νά θέσει προϋποθέσεις χρήσεως, οἱ ὁποῖες ἐπιδίδκουν σκοπούς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού δέν προβλέπουν οἱ διατάξεις πού ἔχει θεσπίσει ἡ Κοινότης, ἐνέχει μία ἔμμεση σημασία γιά τήν ἀπάντηση πού πρέπει νά δοθεῖ στά ἐρωτήματα ὡς πρός ὀρισμένα κριτήρια κατανομῆς, τά ὁποῖα ἔχουν ἐφαρμοσθεῖ στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας.

Στήν *δεύτερη ὑπόθεση Grosoli* (ὑπόθεση 35/79), ἐπιβεβαιώθη, μεταξύ ἄλλων, στήν σκέψη 7, ἡ ἀρχή σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἐπιβάλλεται ἡ διασφάλιση τῆς ἴσης μεταχείρισεως ὄσων ἐπωφελοῦνται ἀπό τίς ποσοστώσεις, καί ἡ ὁποία ἀνελύθη κατόπιν στίς ἐπόμενες σκέψεις. Γιά τήν ἐκτίμηση τῶν ὑποβληθέντων ἐρωτημάτων, ἀξίζει, ἰδίως, νά ὑπογραμμισθεῖ ἡ διαπίστωση, πού γίνεται στή σκέψη 9, σύμφωνα μέ τήν ὁποία «γιά μιά ὀρθολογική διαχείριση τοῦ ποσοστιαίου αὐτοῦ μεριδίου» (στήν περίπτωση ἐκείνη τοῦ Ἰταλικοῦ) «δυνατόν, ὑπό τίς εἰδικές συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος στό ἔδαφος ἑνός κράτους μέλους, νά θεωρηθεῖ χρήσιμο, ἢ ἀκόμα καί ἀναγκαῖο, νά ὀρισθοῦν οἱ διάφορες κατηγορίες τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν καί νά καθορισθεῖ ἐκ τῶν προτέρων ἡ συνολική ποσότης πού θά δικαιούται κάθε μία ἀπό τίς κατηγορίες αὐτές». Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ συνολική ἐκ τῶν προτέρων κατανομή τοῦ ἔθνικοῦ ποσοστιαίου μεριδίου μεταξύ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν δέν δύναται, πολύ περισσότερο, νά θεωρηθεῖ, κατ' ἀρχήν, ὡς αὐτή καθ' ἑαυτή ἀντίθετη πρός τήν ἴση μεταχείριση. Εὐθύς ἀμέσως ὁμως, στή σκέψη 10, προστίθεται ἡ προϋπό-

θεση ὅτι ἕνα τέτοιο σύστημα δέν εἶναι ἐπιτρεπτό παρά μόνο «ἐφ' ὅσον δέν στερεῖ ἀπό ὀρισμένους ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες τήν δυνατότητα νά κάμουν χρήση τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου πού ἔχει ἀπονεμηθεῖ στό κράτος αὐτό» καί «ἐφ' ὅσον οἱ διάφορες κατηγορίες ἐπιχειρηματιῶν, καθώς καί οἱ συνολικές ποσότητες πού δύνανται νά ἀπορροφήσουν οἱ κατηγορίες αὐτές, δέν ἔχουν καθορισθεῖ κατά τρόπο ἀββαίρετο».

Στή σκέψη 11 τῆς δευτέρας ἀποφάσεως Grosoli παρέχεται μία ἀκόμη συμπληρωματική διευκρίνιση τοῦ ὅρου «ἐνδιαφερόμενοι ἐπιχειρηματίες» πού ὑπάρχει στό ἄρθρο 3 τοῦ ἐξουσιοδοτικοῦ κανονισμοῦ πού ἴσχυε κατά τήν ἐποχή ἐκείνη, ὁ σημαντικός ὁμως αὐτός ὅρος γιά τήν παρούσα ὑπόθεση, καθώς καί ἡ σχετική νομολογία σας, θά ἀναλυθοῦν χωριστά κατωτέρω.

Ἡ ἀπόφαση *van Walsum* ἔχει σημασία γιά τίς παρούσες ὑποθέσεις, κατά πρῶτο λόγο, διότι ἡ ἀπόφαση αὐτή ἀφεῶρα, ὅπως καί οἱ παρούσες ὑποθέσεις, τό ἐπιτρεπτό μιᾶς ποσοστώσεως εἰσαγωγῆς γιά τήν μεταποιητική βιομηχανία κρέατος. Μιά σημαντική διαφορά, ὡστόσο, μεταξύ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων καί τῆς ὑποθέσεως *van Walsum*, εἶναι ὅτι ἐπρόκειτο σαφῶς γιά βιομηχανίες μεταποιήσεως, οἱ ὁποῖες εἰσήγαγαν οἱ ἴδιες καί στίς ὁποῖες, ὅπως καί στούς εἰσαγωγεῖς ἐμπόρους, κατενέμοντο ποσοστιαῖα μερίδια ἀνάλογα μέ τίς εἰσαγωγές τους ἀπό τρίτες χώρες κατά τό παρελθόν. Ἡ ἀπόφαση ἐπιβεβαιώνει, ἐξ ἄλλου, ὅτι τά ἔθνικά κριτήρια κατανομῆς δέν δύναται νά ἀποκλείουν ὀρισμένες ομάδες εἰσαγωγέων (οὔτε καί ὡς συνέπεια ὑπό προδεσμία: σκέψη 12). Τέλος, εἶναι ἀκόμη σημαντική διότι στήν σκέψη 14 ἡ κατανομή τῆς ποσοστώσεως τοποθετεῖται σαφῶς «ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ βοείου κρέατος». Τήν ἴδια ἀκριβῶς ἀρχή ἔχετε ἐξ ἄλλου διατυπώσει, μεταξύ ἄλλων, στήν δεύτερη φράση τῆς ἑκτῆς σκέψεως τῆς πρώτης

αποφάσεως Grosoli. Έτσι, η άποψη που διευτύωσε η όμοσπονδιακή κυβέρνηση της Γερμανίας στίς γραπτές παρατηρήσεις της επί τών υποθέσεων που έχετε ενάπιόν σας, ότι, δηλαδή, τά δύο θέματα είναι ανεξάρτητα τό ένα από τό άλλο, πρέπει ήδη εκ τών προτέρων νά άπορριφθεί.

1.3. Ο όρος «όλοι οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες» («tous les opérateurs intéressés», «alle betroffenen», «alle betroffene Marktteilnehmer») πού αναφέρεται στό άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79

Τό τέταρτο έρώτημα πού σας έχει υποβληθεί αναφέρεται σέ μία πολύ συγκεκριμένη πλευρά του όρου «ένδιαφερόμενοι επιχειρηματίες» πού χρησιμοποιείται στό άρθρο 3 του κανονισμού του Συμβουλίου, ό όποιος εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι ό παραπέμπων δικαστής έρωτά άν περιλαμβάνει επίσης εκείνους οι όποιοι αγοράζουν δόκειο κρέας σέ ένα κράτος μέλος μέ σκοπό νά τό μεταπωλήσουν κατόπιν στό έξωτερικό. Όπως, όμως, προέκυψε από την γραπτή και προφορική διαδικασία, ό όρος αυτός έχει επίσης σημασία για την άπάντηση πού πρέπει νά δοθεί στό τρία πρώτα έρωτήματα. Γι' αυτό και προτίθεμαι νά τόν εξετάσω από τώρα κατά τρόπο γενικό, κατόπιν δέ νά ένσωματώσω τά σχετικά συμπεράσματα, έφ' όσον υπάρξει ανάγκη, στην άπάντηση πού πρέπει νά δοθεί στό καθ' έκαστον υποβληθέντα έρωτήματα.

Γιά την γενική άνάλυσή μου, σχετικά μέ τό θέμα αυτό, ξεκινά από τη δάση ότι στην σκέψη 11 της δευτέρας αποφάσεως Grosoli, τό Δικαστήριο διέγραψε, βέβαια, τό κατώτατο όριο — πού έχει έξ άλλου διατυπωθεί κατά τρόπο πολύ γενικό —, όχι, όμως, και τό άνώτατο όριο του έν λόγω όρου. Πράγματι, έκρινε έπιβεβλημένο «νά διαπιστώσει, σχετικώς, ότι ό όρος “ένδιαφερόμενοι επιχειρηματίες” πού αναφέρεται στό άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2861/77 έχει περιεχόμενο πολύ ευρύτερο από τόν όρο τών “ένδιαφερομένων επιχειρηματιών” πού περιείχεται σέ προγενέστερους κανονισμούς, παραδείγματος χάριη στό άρθρο 3 του

κανονισμού (ΕΟΚ) 3167/76 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί άνοίγματος μιάς κοινοτικής δασμολογικής ποσοτώσεως για τό κατεψυγμένο δόκειο κρέας, για τό έτος 1977 (PB L 357, 1977, σ. 14)». Για τά έρωτήματα πού είχαν τεθεί στην υπόθεση εκείνη, η διαπίστωση αυτή ήταν πράγματι έπαρκής για νά δικαιολογήσει, μεταξύ άλλων, την χορήγηση ποσοτώσεων είσαγωγής στό ύπουργείο άμύνης, στους καταναλωτικούς συνεταιρισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως και στό λιανικό έμπόριο.

Γιά νά δοθεί, όμως, άπάντηση στό έρώτημα τά όποια σας έχουν υποβληθεί στό πλαίσιο της παρούσης υποθέσεως, νομίζω ότι είναι άπαραίτητη μία προσπάθεια συμπληρωματικής διευκρίνισης. Άφ' ενός μέν, θεωρώ σημαντικό νά υπογραμμισθεί σχετικά ό σκοπός της έμπορικής πολιτικής, ό όποιος συνίσταται στη διασφάλιση όρισμένων έμπορικων ρευμάτων μέ τρίτες χώρες (πρώτη αίτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79, του Συμβουλίου, πού έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση). Άφ' έτέρου, νομίζω ότι πρέπει νά αναφερθεί η δεύτερη αίτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού όπου τονίζεται «ότι πρέπει ιδίως νά διασφαλισθεί σέ όλους τούς ενδιαφερομένους επιχειρηματίες της Κοινότητας η δυνατότης νά χρησιμοποιούν κατά τρόπο ίσο και άπόρσκοπτο την ποσόστωση αυτή». Υπάρχει, τέλος, η φράση της ίδιας αίτιολογικής σκέψεως πού τονίζει «ότι η κατανομή αυτή¹ πρέπει νά πραγματοποιηθεί άνάλογα μέ τις άνάγκες τών κρατών μελών, ύπολογιζόμενες, άφ' ενός μέν, σύμφωνα μέ τά στατιστικά δεδομένα πού άφορούν τις είσαγωγές από τρίτες χώρες κατά την διάρκεια μιάς αντιπροσωπευτικής περιόδου άναφοράς και, άφ' έτέρου, σύμφωνα μέ τις οικονομικές προοπτικές του έτους στό όποιο αναφέ-

1 — Δηλαδή, κατά τις περιστάσεις, η κατανομή της κοινοτικής δασμολογικής ποσοτώσεως μεταξύ τών κρατών μελών. Όπως άναφέρω κατωτέρω, η δασική ιδέα της φράσεως αυτής, ότι δηλαδή η κατανομή πρέπει νά γίνει άνάλογα μέ τις άνάγκες (κατεψυγμένου δόκειου κρέατος είσαγομένου από τρίτες χώρες), έχει επίσης σημασία για την μεταγενέστερη κατανομή από τά κράτη μέλη.

ρεται ή δασμολογική ποσόστωση». 'Απαντών σέ μία ερώτησή μου κατά την έπ' άκροατηρίου διαδικασία, ό έκπρόσωπος της 'Επιτροπής εδήλωσε ότι ή 'Επιτροπή είχε, ιδίως, ύπ' όψη της, σέ ό,τι άφορά τίς οικονομικές αυτές προοπτικές, τήν συνολική ποσότητα βοείου κρέατος, τήν όποία έπρόκειτο νά εισαγάγουν τά διάφορα κράτη μέλη από χώρες της Κοινότητας και από τρίτες χώρες. 'Η γενική έκφραση: «ανάλογα με τίς ανάγκες των κρατών μελών», πού χρησιμοποιείται στήν προαναφερθείσα φράση, δέν έπιτρέπει, κατά τήν άποψή μου, νά συναχθεί ότι επιδιώκεται ένας άλλος σκοπός.

Οί προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη προέβαλαν τόν ίσχυρισμό, κατά τήν διάρκεια της διαδικασίας, ότι σύμφωνα μέ τούς προαναφερθέντες σκοπούς του κανονισμού, ύπενουδντο, ιδίως, μεταξύ άλλων, οί έμποροι πού έθίγοντο από τήν εξέλιψη των παραδοσιακών έμπορικών ρευμάτων, λόγω της κοινής όργανώσεως των άγορών. 'Υπέρ της άπόψεως αυτής συνηγορεί, έξ άλλου, και ή λέξη «betroffen» πού χρησιμοποιείται στό γερμανικό κείμενο του άρθρου 3 του κανονισμού πριν από τήν λέξη «Marktteilnehmer». 'Υπέρ της άπόψεως αυτής δύναται ακόμα νά υποστηριχθεί ότι σύμφωνα μέ τά προαναφερθέντα άποσπάσματα του κανονισμού, οί παραδοσιακές εισαγωγές, κατά τό παρελθόν, (κατεψυγμένων) βοείου κρέατος από τρίτες χώρες αποτελούν τό πρώτο κριτήριο για τήν κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και ότι, σύμφωνα μέ τίς υποθέσεις Grosoli I και van Walsum, αλλά και των προκειμένων υποθέσεων, τό κριτήριο αυτό είναι πολύ σημαντικό σέ σύγκριση μέ τά άλλα για τήν κατανομή των ένθικων ποσοστώσεων, τουλάχιστον στήν 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στήν 'Ιταλία και στις Κάτω Χώρες. Τέλος, αυτοί οι όποιοι κατά παράδοση εισήγαγαν από τρίτες χώρες έχουν, χωρίς άμφιβολία, άποκτήσει πράγματι μία ειδική και πολύτιμη πείρα σχετικά μέ τήν άγορά βοείου κρέατος από τίς χώρες αυτές, ή όποία αποτελεί τήν κατ' έξοχή έγγύηση ότι θά διασφαλισθεί ή συνέχεια στό

έμπόριο αυτό, όπως εξέγησαν οί προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη.

Τά έπιχειρήματα πού άνέπτυξαν οί προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη έχουν πράγματι, κατά τήν γνώμη μου, μία ιδιαίτερη βαρύτητα πού δέν πρέπει νά άγνοηθεί. 'Αναφέρομαι, ιδίως, στα έπιχειρήματα τά όποια συνήγαγαν από τό κείμενο του άρθρου 3 καθώς και από τό γενικό πλαίσιο της έμπορικής πολιτικής του κανονισμού. 'Από τήν άλλη πλευρά όμως, δέν είναι δυνατόν νά άγνοηθεί τό δεύτερο κριτήριο για τήν κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως μεταξύ των κρατών μελών. Καί μόνο λόγω των ηξξημένων ποσοτήτων πού πρέπει νά εισαχθούν σέ όρισμένα κράτη μέλη, είναι αναγκαίο νά δημιουργηθεί στήν άγορά εισαγωγών θέση για νέους ένδιαφερομένους. 'Εξ άλλου, όπως προκύπτει τόσο από τήν άπόφαση Grosoli II όσο και από τήν άπόφαση van Walsum, ακόμα και ή έννοια των παραδοσιακών εισαγωγών δέν δύναται νά περιορισθεί στήν έννοια των *εμπόρων* εισαγωγών. Στήν άπόφαση Grosoli II τό Ιταλικό ύπουργείο άμύνης και επίσης, τόσο στήν υπόθεση Grosoli II, όσο και στήν υπόθεση van Walsum, ή μεταποιητική βιομηχανία κρέατος άπεδείχθη ότι άποτελούν μέρος των παραδοσιακών εισαγωγών. Συμφωνώ, τέλος, μέ τήν 'Επιτροπή όταν επισύρει τήν προσοχή στον κίνδυνο μονοπωλήσεως ή άρτηριοσκληρώσεως των διόδων εισαγωγής στήν περίπτωση πού θά παρέμεναν καθ' όλοκληρία, ή κατά ένα πολύ σημαντικό μέρος, εις χείρας των παραδοσιακών εισαγωγών. 'Η 'Επιτροπή, όμως, προχωρεί σαφώς πολύ μακριά όταν έξομοιώνει τόν όρο «ένδιαφερόμενος έπιχειρηματίας», πού χρησιμοποιείται στό άρθρο 3 του κανονισμού, μέ τόν όρο «έπιχειρηματίας». 'Εκτός από τό ότι δέν ύπάρχει στό όλλανδικό κείμενο τό αντίστοιχο του τελευταίου αυτού όρου όλα τά κείμενα πού προαναφέρθησαν συμπάλλουν στον συμπληρωματικό καθορισμό του όρου. Τά ένδιαφερόμενα πρόσωπα πρέπει νά είναι «ένδιαφερόμενοι» ή «betroffen», ή «opérateurs intéressés» ή «betrokkenen». Μέσα στήν όλη οικονομία του κανονισμού, ό συμπληρωμα-

τικός αυτός καθορισμός μπορεί να σημαίνει κάτι άλλο εκτός από «εκείνον πού τόν άφορα ή τόν ενδιαφέρει κατά τρόπον άμεσο ή εισαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες». Ούτε, επίσης, από τήν απόφασή σας Grosoli II δύναται να συναχθεί ότι είχατε τότε κρίνει ότι *όλοι* οι επιχειρηματίες δύναται να θεωρηθούν ως «ένδιαφερόμενοι». Έκείνο πού είχατε τονίσει, κατά τήν γνώμη μου, είναι ότι ό όρος αυτός δέν άφορα *πλέον* αποκλειστικά τούς εισαγωγείς κατά τήν έννοια του άρχικου κανονισμού. Άλλωστε, δέν ύπηρχε τότε ανάγκη ακριβέστερης διευκρίνισως του όρου, για να δοθεί άπάντηση στά ερωτήματα πού σας είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο εκείνης τής υποθέσεως. Στο πλαίσιο τής παρούσης υποθέσεως ή ανάγκη αυτή ύπάρχει. Όπως θά αναφέρω και κατατέρω, τό προσωρινό αυτό συμπέρασμα στηρίζεται, επίσης, στην υποχρέωση, τήν όποία συνεχώς υπογραμμίζει ή νομολογία σας, να λαμβάνεται υπ' όψη ή άρχή τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών ενδιαφερομένων τής Κοινότητος.

Λαμβανομένων υπ' όψη τών προηγούμενων αποφάσεών σας, καθώς και τής ανάγκης να ληφθούν υπ' όψη οι νέες ανάγκες εισαγωγής, νομίζω ότι δύναται προσωρινώς να όρισθεί ό όρος «ένδιαφερόμενοι επιχειρηματίες», πού περιέχεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, ως περιλαμβάνων «όλες τής επιχειρήσεις οι όποίες έχουν ή οι όποίες αποκτούν ένα άμεσο συμφέρον, τό όποιο πρέπει να ληφθεί υπ' όψη κατά τήν εφαρμογή τής άρχής τής ίσης μεταχειρίσεως, κατά τήν έξαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες».

1.4. *Η έν συνέχεια διάρθρωση τών προτάσεών μου*

Δέν νομίζω ότι δύναμαι να συνοψίσω τά πιό σημαντικά από τά πραγματικά περιστατικά και τήν έγγραφη διαδικασία κατά τρόπο καλύτερο από τήν έκθεση για τήν επ' άκροατηρίου συζήτηση. Στην παράγραφο 2 τών προτάσεών μου θά επαναλάβω, λοιπόν χωρίς προσθήκη τήν περίληψη αυτή.

Σέ ό,τι άφορα τς παρατηρήσεις πού υποβλήθηκαν κατά τήν διάρκεια τής

έγγραφου διαδικασίας άς μου επιτραπεί να παραπέμψω στην περίληψη πού παρατίθεται στην έκθεση για τήν επ' άκροατηρίου συζήτηση. Προσθέτω, ωστόσο, ότι κυρίως ή Έπιτροπή ήταν εκείνη πού προσέφερε κατά τήν επ' άκροατηρίου διαδικασία, εις άπάντηση ερωτήσεων πού είχε θέσει τό Δικαστήριό σας, αλλά και εγώ ό ίδιος, συμπληρωματικά στοιχεία και σημαντικές διευκρινίσεις ως προς τήν άποψη τής, οι όποίες δέν κατέστη, δεδαιώς, δυνατόν να ένσωματωθούν στην έκθεση για τήν επ' άκροατηρίου συζήτηση. Κατά τό μέτρο πού κρίνεται αναγκαίο θά επανέλθω, στη συνέχεια τής αναπτύξεώς μου, επί όρισμένων γραπτών ή προφορικών παρατηρήσεων.

Στις επόμενες παραγράφους τών προτάσεών μου θά έξετάσω, κατ' άρχάς, χωριστά τά διάφορα ερωτήματα πού σας έχουν υποβληθεί. Θά κλείσω τς προτάσεις μου με όρισμένες γενικές παρατηρήσεις.

2. Τά πραγματικά περιστατικά και ή έγγραφη διαδικασία

Σύμφωνα με υποχρέωση πού ανέλαβε στο πλαίσιο του GATT, ή Κοινότης άνοίγει έτησίως μία δασμολογική ποσόστωση για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας τής διακρίσεως 02.01 A II 6) του ΚΔ. Για τό 1980, ή ποσόστωση αυτή, ή όποία ύπόκειται σε δασμό 20 % και είναι έλεύθερη είσοφός, καθορίσθη σε 50 000 τόνους με τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79. Ό έν λόγω κανονισμός κατένειμε σε κάθε κράτος μέλος ένα ποσοστιαίο μερίδιο. Σύμφωνα με τό άρθρο 3, παράγραφος 1 «τά κράτη μέλη θεσπίζουν τς αναγκαίες διατάξεις για να έξασφαλίσουν στους επιχειρηματίες πού είναι έγκατεστημένοι στο έδαφός τους τήν έλεύθερη συμμετοχή στα ποσοστιαία μερίδια πού έχουν κατανεμηθεί σ' αυτά».

Στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας μέχρι τό 1979 επετρέπετο να συμμετάσχουν στο ποσοστιαίο μερίδιο σχεδόν αποκλειστικά όσοι πραγματοποιούσαν συνήθως εισαγωγές βοείου κρέατος από τρίτες χώρες. Ένα νέο σύστημα κατανομής, έδωσπίσθη με τήν κανονιστική άπόφαση του γερμανού όμοσπονδιακού ύπουργού οικονομικών τής 19ης Δεκεμβρίου 1979,

περί των άρχων κατανομής του γερμανικού μεριδίου της κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό 1980 («Verordnung über die Grundsätze für die Verteilung der Deutschen Quote des Gemeinschaftszollkontingents 1980» Bundesanzeiger άριθ. 241, σ. 2).

Σύμφωνα με τό άρθρο 2 της άνωτέρω άποφάσεως τό 75 % της ποσότητας πού αντιπροσωπεύει τό ποσοστιαίο μερίδιο κατενεμήθη στους έπιχειρηματίες, άνάλογα με τίς εισαγωγές πού πραγματοποιήσαν στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά τό διάστημα μεταξύ του 1977 και 1979, έκ των όποιων 85 % παρείχεται στους έπιχειρηματίες πού είχαν πραγματοποιήσει εισαγωγές βοείου κρέατος από τρίτες χώρες, και 15 % στους έπιχειρηματίες πού πραγματοποιήσαν εισαγωγές από κράτη μέλη της Κοινότητας. Ένα άλλο 15 % του γερμανικού ποσοστιαίου μεριδίου κατενεμήθη σύμφωνα με τίς έξαγωγές προς τρίτες χώρες και προς κράτη μέλη της ΕΟΚ, με έτη άναφοράς, επίσης, τά έτη 1977 μέχρι 1979. Τέλος, τό υπόλοιπο 10 % κατενεμήθη σύμφωνα με τίς άγορές βοείου κρέατος από τόν γερμανικό όργανισμό παρεμβάσεως (τό «Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung», στό έξής «BALM»). Τό BALM έχει αναλάβει επίσης τήν κατανομή ή όποία πραγματοποιείται μέσω της χορηγήσεως πιστοποιητικών σχετικών με τήν τελωνειακή ποσόστωση («Zollkontingentscheine»).

Δεδομένου ότι οι κοινοτικές τιμές του βοείου κρέατος είναι πολύ ύψηλότερες στην Κοινότητα από τίς τιμές των σημαντικότερων ύπερποντίων τρίτων χωρών, ή πάληση κατεψυγμένου βοείου κρέατος πού προέρχεται από τίς ποσότητες της ποσοστώσεως είναι ιδιαίτερα πλεονεκτική, έτσι ώστε ή συμμετοχή στην κατανομή της ποσοστώσεως νά αντιπροσωπεύει για τούς έπιχειρηματίες σημαντικό κέρδος.

Οί έπιχειρήσεις Will, Trawako και Gedelfi εισάγουν συνήθως στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας βοείο κατεψυγμένο κρέας από τρίτες χώρες. Τό 1980, μετά τήν έναρξη της ισχύος της νέας κανονιστικής ρυθμίσεως περί κατανομής της ποσοστώσεως έλαβαν ένα μέρος από τό γερμανικό μερίδιο, πολύ μικρότερο από

αυτό πού τούς είχε κατανεμηθεί τά προηγούμενα έτη. Έπειδή έθεώρησαν ότι ή άπόφαση του γερμανικού όμοσπονδιακού ύπουργείου οικονομικών, της 19ης Δεκεμβρίου 1979, στην όποία όφειλετο ή μείωση, άντέδαινε προς τό κοινοτικό δίκαιο, οι τρεις έπιχειρήσεις άσκησαν προσφυγή ένώπιον του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, αίτούμενες νά τούς χορηγήσουν οι γερμανικές διοικητικές άρχές πιστοποιητικά εισαγωγής στά πλαίσια της ποσοστώσεως για ποσότητα μεγαλύτερη εκείνης πού τούς είχε χορηγηθεί. Οί προσφυγές αυτές άπερρίφθησαν πρωτοβαθμώς, όμως, τό Verwaltungsgericht της Έσσης, ένώπιον του όποιου ήσκησαν έφεση οι προσφεύγουσες, υπέβαλε προς τό Δικαστήριο, κατ'έφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με τρεις διατάξεις της 25ης Ιουνίου 1981, τά ακόλουθα προδικαστικά έρωτήματα:

1. Τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 26ης Δεκεμβρίου 1979, περί άνοιγματος, κατανομής και τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό κατεψυγμένο βοείο κρέας της διακρίσεως 02.01 Α II 6) του κοινού δασμολογίου (έτος 1980, ΑΒΙ. L 336 της 29ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 3) πρέπει νά έρμηνευθεί υπό τήν έννοια ότι με τήν έφαρμογή του αίρεται ή ίση μεταχείριση των έπιχειρηματιών πού είναι έγκατεστημένοι στα διάφορα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθ' όσον πρόκειται για τήν κατανομή από τά διάφορα κράτη μέλη των ποσοστιαίων μεριδίων τους της συνολικής κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό έτος 1980 του κατεψυγμένου βοείου κρέατος;
2. Τό άρθρο 7, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής όργανώσεως άγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72) πρέπει νά έρμηνευθεί υπό τήν έννοια ότι επιβάλλεται νά έξασφαλισθεί ή γενική ίση μεταχείριση όλων όσων αγοράζουν προϊόντα από τόν έθνικό όργανισμό παρεμβάσεως μέχρι της περατώσεως κάθε έμπορικής πρά-

ξως; "Η μήπως ή διάταξη αυτή επι-
τρέπει να παρέχονται εκ των υστέρων,
σ' ένα κράτος μέλος, στους αγοραστές
προϊόντων από την παρέμβαση, μέσω
συμμετοχής σε μία κοινοτική δασμολο-
γική ποσόστωση, όφελή τά όποια δέν
παρέχονται στους αγοραστές αυτούς
σε άλλα κράτη μέλη;

3. "Όταν ιδίως πρόκειται για ένίσχυση
πού χορηγείται από κρατικούς πόρους,
συμβιδάζεται μήπως με τον κανονισμό
(ΕΟΚ) 2956/79 ή παροχή μεριδίου από
τήν κοινοτική δασμολογική ποσό-
στωση του έτους 1980, για τό δόκειο
κρέας, στους γερμανούς εκείνους
είσαγωγείς πού εισήγαγαν δόκειο κρέας
από κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοι-
νοτήτων, καθώς και στους γερμανούς
έξαγωγείς, ιδίως εκείνους πού έξή-
γαγαν δόκειο κρέας σε κράτη μέλη των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;
4. "Ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας" κα-
τά την έννοια του άρθρου 3, παρά-
γραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ)
2956/79 είναι επίσης και εκείνους πού
αγοράζει δόκειο κρέας σε ένα κράτος
μέλος και τό μεταπώλει έν συνεχεία
στό έξωτερικό;»

Στό σκεπτικό των διατάξεων αυτών τό Ver-
waltungsgerichtshof της Έσσης έξηγει τούς
λόγους πού τό όδήγησαν να ζητήσει έρμη-
νεία του κοινοτικού δικαίου.

Έκρινε ότι είχε ανάγκη έρμηνείας για να
πληροφορηθεί:

- α) άν ό κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 είναι
έγκυρος, δεδομένου ότι οι διατάξεις του
(ιδίως τό άρθρο 3, παράγραφος 1) φαί-
νεται να αντίβαινουν προς υπέρτερους
κανόνες του κοινοτικού δικαίου·
- β) άν τό έθνικό σύστημα κατανομής του
ποσοστιαίου μεριδίου της δασμολογικής
ποσοστώσεως πού είχε παραχωρηθεί
στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία είναι
σύμφωνο με τό κοινοτικό δικαιο κατά
τό μέτρο πού επιτρέπει να συμμετά-
σχουν στην ποσόστωση πολλές κατηγο-

ρίες επιχειρηματιών οι όποιες δέν είχαν
ληφθεί υπ' όψη από την προγενεστέρως
ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

Οι περί παραπομπής διατάξεις έπρωτο-
κολλήθησαν στην γραμματεία του Δικα-
στηρίου στις 20 Ιουλίου 1981.

Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1981, τό
Δικαστήριο, έν όψει της συναφείας των
έρωτημάτων και της ταυτότητας των πραγ-
ματικών περιστατικών εκ των όποιών οι
διαφορές, άπεφάσισε να ένώσει τίς τρεις
υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφο-
ρικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής
άποφάσεως.

Κατόπιν έκθέσεως του εισηγητού δικαστου
και μετ' άκρόαση του γενικού εισαγγελέως
τό Δικαστήριο άπεφάσισε την έναρξη της
προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγού-
μενη διεξαγωγή άποδείξεων. Όστόσο, ή
έπιχείρηση Gedelfi και ή Έπιτροπή
έκλήθησαν να άπαντήσουν, κατά την διάρ-
κεια της προφορικής διαδικασίας σε όρι-
σμένα έρωτήματα, καθώς και να παρά-
σχουν διευκρινίσεις επί όρισμένων στοι-
χείων. Έφ' όσον κριθεί άναγκαίο, όπως
είπα, θά επανέλθω επί των στοιχείων
αυτών κατά την έξεταση των διαφορών
έρωτημάτων.

3. Πρώτο έρώτημα

Υπενθυμίζω ότι τό πρώτο από τά έρωτή-
ματα πού σας έχουν υποβληθεί είναι δια-
τυπωμένο ως έξης:

Τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού
(ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 20ης
Δεκεμβρίου 1979, περί άνοίγματος, κατα-
νομής και τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικής
δασμολογικής ποσοστώσεως για τό κατε-
ψυγμένο δόκειο κρέας της διακρίσεως 02.01
Α ΙΙ 6) του κοινού δασμολογίου (έτος 1980,
ΑΒΙ. Ι 336, σ. 3) πρέπει να έρμηνευθεί υπό
τήν έννοια ότι με την έφαρμογή του
αίρεται ή ίση μεταχείριση των επιχειρημα-
τιών πού είναι έγκατεστημένοι στά διά-
φορα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοι-
νοτήτων, καθόσον πρόκειται για την κατα-
νομή από τά διάφορα κράτη μέλη των

ποσοστιαίων μεριδίων τους της συνολικής κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό έτος 1980 του κατεψυγμένου βοείου κρέατος;

Η κυβέρνηση της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ισχυρίσθη στις γραπτές παρατηρήσεις της, χωρίς νά έχει έντελώς άδικο, ότι τό έρώτημα αυτό άφορά, στην ούσία, τό κύρος του άρθρου 3. Στο σκεπτικό της διατάξεως περί παραπομπής ύπάρχει, πράγματι, μία φράση ή όποια ένισχύει την άποψη αυτή. Ούτε, όμως, τό κείμενο ούτε ή κατεύθυνση του έρωτήματος μάς ύποχρώνουν, κατά την άποψη μου, νά του προσδώσουμε την έννοια αυτή.

Σ' αυτό καθ' έαυτό τό έρώτημα θά ήταν δυνατόν, για τούς λόγους πού άνέφερα άνωτέρω, νά δοθεί άπάντηση άρνητική. Υπό την προοπτική, όμως, των έπομένων έρωτήσεων νομίζω ότι είναι άπαραίτητη μία συμπληρωματική διευκρίνιση. Έν ύψει των διαφόρων πλευρών του έρωτήματος πού συζητήθηκαν κατά την έγγραφη και προφορική διαδικασία έπιθυμώ νά ύποστηρίξω την έξης άποψη.

Όπως έχετε ήδη κρίνει στην πρώτη άπόφαση Grosoli, ή μετάθεση στά κράτη μέλη της συγκεκριμένης κατανομής της κοινοτικής ποσοστώσεως δέν πρέπει, αυτή καθ' έαυτή νά θεωρηθεί ως αντίθετη προς τό κοινοτικό δίκαιο, έφ' όσον, έλλείψει λεπτομερών κανόνων των κοινοτικών όργάνων ως προς τόν προορισμό, όλοι οι ενδιαφερόμενοι δύνανται έλεύθερα νά κάνουν χρήση (σκέψη 7). Όπως όρθως έδήλωσε ή Έπιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, ή κατανομή της κοινοτικής ποσοστώσεως μεταξύ των κρατών μελών, δάσει της άρχής της ίσης μεταχειρίσεως, πρέπει νά πραγματοποιηθεί κατ' έφαρμογή των ίδιων άντικειμενικών κριτηρίων για όλα τά κράτη μέλη, τό πρόβλημα όμως αυτό δέν έχει θιγεί στην παρούσα ύπόθεση.

Η δεύτερη άπόφαση Grosoli έπιβεβαιώνει, όπως ήδη άνέφερα, ότι ή άρχή της έλεύ-

θερης συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων προύποθέτει την άρχή της ίσης μεταχειρίσεως όλων εκείνων πού κάνουν χρήση της ποσοστώσεως (σκέψη 7). Επί πλέον, στην ίδια άπόφαση διευκρινίζεται ότι τό γεγονός ότι όρισμένες ποσότητες έπιφυλάσσονται για όρισμένες κατηγορίες ενδιαφερομένων δέν είναι, αυτό καθ' έαυτό, αντίθετο προς την άρχή της ίσης μεταχειρίσεως υπό τόν όρο ότι δέν αφαιρείται από όρισμένους ενδιαφερομένους ή δυνατότητα χρησιμοποίησεως της ποσοστώσεως (σκέψεις 9 και 10).

Άπό τό σύνολο των έρωτημάτων πού σάς έχουν ύποβληθεί στο πλαίσιο των προκειμένων ύποθέσεων, προκύπτει ή άνάγκη νά διευκρινισθεί περισσότερο ή άρχή αυτή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των ενδιαφερομένων. Στο πλαίσιο του πρώτου έρωτήματος, φαίνεται ιδίως άναγκαίο νά διευκρινισθεί σχετικώς ότι ή έφαρμογή, από τά κράτη μέλη, του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού πρέπει νά γίνει χωρίς νά θιγούν οι κανόνες των άρθρων 7, 30, 34, 40, παράγραφος 3, και 52 της συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι πρόκειται για τίς διατάξεις πού άφορούν πιά άμεσα την άρχή αυτή της ίσης μεταχειρίσεως. Υπό την έννοια αυτή εξέλαβα, έξ άλλου, την άπάντηση πού έδωσε ή Έπιτροπή, κατά την διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, στα έρωτήματα πού της είχε εκ των προτέρων θέσει τό Δικαστήριο. Νομίζω άπαραίτητη μία διευκρίνιση επί του σημείου αυτού, για τόν λόγο, κατ' άρχάς, ότι εις άπάντηση ενός άλλου έρωτήματος ή Έπιτροπή άνέφερε ότι οι εισαγωγές από τρίτες χώρες πού πραγματοποιούσαν διαμετακομιστά έμποροι έγκατεστημένοι σέ άλλα κράτη μέλη συνυπολογίζοντο, κατά την κατανομή μεταξύ των κρατών μελών της ποσοστώσεως, μεταξύ εκείνων της χώρας προορισμού. Οι βέλγοι, δανοί, γάλλοι ή όλλανδοί διαμετακομιστά έμποροι έχουν λοιπόν την δυνατότητα νά προβάλουν δικαιώματα για ποσοστιαίο μερίδιο στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην περίπτωση πού έχουν ιδρύσει στην χώρα αυτή, δυνάμει του άρθρου 52 της συνθήκης

ΕΟΚ, πρακτορείο, ύποκατάστημα ή θυγατρική εταιρία. Αντίθετα, κατ'έφαρμογή του άρθρου 34 τής συνθήκης ΕΟΚ, ή Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας ή οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος δέν επιτρέπεται νά άρνηθουν στους ενδιαφερομένους ένα ποσοστιαίο μερίδιο γιά τόν μόνο λόγο ότι μία έπιχείρηση έγκατεστημένη στην χώρα αυτή έπιθυμεί νά χρησιμοποιήσει τήν ποσόστωση εισαγωγής γιά νά έξάγει πρós ένα άλλο κράτος μέλος. Ως πρós τό έντελώς διαφορετικό ζήτημα, άν ή έξαγωγή αυτή καθ' έαυτή συνιστά άποδεκτό κριτήριο κατανομής θά επανέλθω κατωτέρω. Η μόνη συνέπεια πού είναι συμφυής πρós τό όλο σύστημα είναι ότι, υπό τήν έπιφύλαξη ένδεχομένης έφαρμογής του άρθρου 52, οι έπιχειρήσεις πού δέν είναι έγκα-

τεστημένες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας δέν ύπολογίζονται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας γιά νά λάβουν ποσοστιαίο μερίδιο, διότι, σύμφωνα μέ τά κριτήρια κατανομής τής ποσοστώσεως μεταξύ τών κρατών μελών και λαμβανομένης ύπ' όψη τής άρχής τής ίσης μεταχειρίσεως, ή κατανομή αυτή έπιφυλάσσεται σέ άλλα κράτη μέλη.

Τέλος, δυνάμει του άρθρου 30 τής συνθήκης ΕΟΚ, ένα κράτος μέλος δέν δύναται νά εφαρμόσει κριτήρια κατανομής τά όποια έμμέσως περιορίζουν τήν εισαγωγή βοείου κρέατος από άλλα κράτη μέλη. Η διαπίστωση αυτή έχει, έπίσης, σημασία γιά τήν άπάντηση πού θά πρέπει νά δοθει στό δεύτερο από τά έρωτήματα πού σάς έχουν ύποβληθει.

Βάσει τής ανάλυσεως αυτής και λαμβανομένων ύπ' όψη τών γενικών παρατηρήσεων μου πού άνεπτύχθησαν προηγουμένως ώς πρós τόν όρο του έπιχειρηματία προτείνω νά δώσετε στό πρώτο έρώτημα τήν έξής άπάντηση:

«Κατά τήν έφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, τής 20ής Δεκεμβρίου 1979, πρέπει νά τηρούνται οι γενικοί κανόνες τής συνθήκης ΕΟΚ περί ίσης μεταχειρίσεως τών έπιχειρηματιών, ιδίως οι κανόνες τών άρθρων 7, 30, 34, 40, παράγραφος 3, και 52 έναντι όλων τών έπιχειρήσεων οι όποιες έχουν άμεσο συμφέρον γιά τήν εισαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες πρós τό έν λόγω κράτος μέλος και οι όποιες είναι έγκατεστημένες στό κράτος αυτό σύμφωνα μέ τό άρθρο 52. Δυνάμει τής άρχής τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών ύπηκόων τής Κοινότητας, ή όποια έχει διαμορφωθεί από τήν πάγια νομολογία ώς πρós τήν κατανομή τών δασμολογικών ποσοστώσεων δέν επιτρέπεται έπίσης νά εφαρμοσθουν κριτήρια κατανομής, τά όποια, λόγω τής φύσεώς των, έχουν ώς συνέπεια νά εννοουν τούς ύπηκόους ενός κράτους μέλους σέ σύγκριση μέ τούς ύπηκόους τών άλλων κρατών μελών τής Κοινής Άγοράς.»

4. Δεύτερο έρώτημα

Μέ τό δεύτερο έρώτημά του ό παραλέμπων δικαστής έρωτά ούσιαστικώς, άν τό άρθρο 7, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003 σ. 72) επιτρέπει

νά χορηγηθουν εκ τών ύστέρων στους άγοραστάς έμπορευμάτων παρεμβάσεως σέ ένα όρισμένο κράτος μέλος, μέσω τής συμμετοχής σέ μία κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, πλεονεκτήματα, τά όποια οι έν λόγω άγοραστάς δέν θά απέλαμβάναν σέ ένα άλλο κράτος μέλος.

Ἐπιτροπῆ, κατ' ἀρχάς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ διάταξη τοῦ κανονισμοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ἡ διάθεση τῶν προϊόντων πού ἀγοράζονται ἀπό τοὺς ὀργανισμοὺς παρεμβάσεως σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, γίνεται μὲ τέτοιους ὅρους, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται κάθε διαταραχὴ τῆς ἀγορᾶς καθὼς καὶ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἰσότητα προσβάσεως στὰ ἐμπορεύματα καὶ ἡ ἰσότητα στὴν μεταχείριση τῶν ἀγοραστῶν».

Ἐπιτροπῆ ὅτι ἕνα τέτοιο κριτήριο εὐνοεῖ τὶς ἀγορὲς τῶν ὑψηλῶν ἐνός κράτους μέλους ἀπὸ τὸν κρατικὸ ὀργανισμό παρεμβάσεως σὲ σύγκριση μὲ τὶς ἀγορὲς πού πραγματοποιοῦν οἱ ὑπῆκοοι τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς παρεμβάσεως ἄλλων κρατῶν μελῶν. Ὅπως ἤδη παρετήρησα προηγουμένως τὸ γεγονός αὐτὸ συνιστᾷ, ἐπίσης, παράβαση τοῦ ἄρθρου 30 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος ἐξέθεσε ἡ γερμανικὴ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνηση τὴν ἀποψὴ τῆς, ἡ ὁποία, ὅπως ἤδη ἀνέφερα στὶς εἰσαγωγικὲς παρατηρήσεις μου εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὴν νομολογία σας, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ κατανομὴ τῶν δασμολογικῶν ποσοστῶσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν ὀργάνωση τῆς ἀγορᾶς.

Δέν μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν ἀποψη τῆς Ἐπιτροπῆς σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ ἀνισότης μεταχειρίσεως πού προκύπτει ἀπὸ ἕνα τέτοιο κριτήριο εἶναι συμφυῆς πρὸς τὸ ὅλο σύστημα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διαδικασίας, ἀπὸ κανένα στοιχεῖο δέν προέκυψε ὅτι τὸ κριτήριο αὐτὸ ἐθεσπίσθη εἰδικῶς πρὸς ὄφελος τῆς μεταποιητικῆς βιομηχανίας κρέατος, ἔστω καὶ ἂν δέν περιορίζεται στὸν τομέα αὐτό. Σχετικῶς, ἔχει σημασία νὰ τονισθεῖ ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἐβδόμη αἰτιολογικὴ σκέψη τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, ἐκρίθησαν ἰδιαίτερος ἐνδεδειγμένα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς μεταποιητικῆς βιομηχανίας εἰδικὰ μέτρα γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ κατεψυγμένου βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν. Οἱ ὑποθέσεις Grosoli II καὶ van Walsum ἔχουν ὡστόσο, καταδειξεῖ ὅτι εἶναι καθόλα δυνατόν νὰ ἐπιτευχθεῖ ὁ σκοπὸς αὐτὸς μὲ τὴν χορήγηση στὴν μεταποιητικὴ βιομηχανία ποσοστῶσεων οἱ ὁποῖες εἶναι ἀμέσως ἀνάλογες πρὸς τὶς εἰσαγωγῆς τους ἀπὸ τρίτες χώρες κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς ὀρισμένης περιόδου ἀναφορᾶς κατὰ τὸ παρελθόν. Στὴν περίπτωσι πού ἡ μεταποιητικὴ βιομηχανία δέν εἶχε προβεῖ, κατὰ τὸ παρελθόν, σὲ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγῆς, εἶχε, ἐξ ἄλλου, τὴν δυνατότητα σύμφωνα μὲ τὰ κριτήρια κατανομῆς τῆς ποσοστῶσεως μεταξὺ τῶν κρατῶν μελῶν, τὰ ὁποία ἀνέφερε ἡ Ἐπιτροπῆ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προφορικῆς διαδικασίας νὰ λάβει ἕνα εὐλογο μερίδιο ἀπὸ τὴν ποσοστῶσι ἀνάλογα μὲ τὶς προβλεπόμενες ἀνάγκες τῆς γιὰ κατεψυγμένο κρέας εἰσαγόμενο ἀπὸ τρίτες χώρες, ὅπως αὐτὸ συνέβη, σύμφωνα μὲ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τῆς ὑποθέσεως Grosoli II, στὴν Ἰταλία.

Γιά τούς λόγους αὐτούς πρέπει, κατά τήν γνώμη μου, νά δοθεῖ στό δεύτερο ἐρώτημα ἡ ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸ ἄρθρο 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος (ΕΕ εἰδ. ἐκδ. 03/003, σ. 72), νά ἀπολαμβάνουν, ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἀγοράζουν ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως ἐνὸς ὀρισμένου κράτους μέλους, μέσω τῆς συμμετοχῆς σέ μιά κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, ἐκ τῶν ὑστέρων πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι οἱ ἀγοραστὲς δέν ἀπολαμβάνουν σέ ἕνα ἄλλο κράτος μέλος, τοῦτο δέ, ἀκόμα καί στήν περίπτωση πού οἱ ἀγοραστὲς αὐτοῦ τοῦ κράτους μέλους ἀπολαμβάνουν ἐπίσης τὸ πλεονέκτημα αὐτὸ σέ περίπτωση ἀγορᾶς ἀπὸ τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως ἄλλων κρατῶν μελῶν.»

5. Τρίτο ἐρώτημα

Μέ τὸ τρίτο τοῦ ἐρώτημα ὁ παραπέμπων δικαστὴς ἐρωτᾷ ἂν συμβιδάζεται μὲ τὸν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79, εἰδικότερα δέ ἂν πρόκειται γιὰ ἐνίσχυση χορηγούμενη ἀπὸ τὸ κράτος, τὸ γεγονός ὅτι χορηγεῖται στοὺς γερμανοὺς εἰσαγωγεῖς, οἱ ὁποῖοι εἰσήγαγαν δόκειο κρέας ἀπὸ κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθὼς καί στοὺς γερμανοὺς ἐξαγωγεῖς, ἰδίως σ' αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐξήγαγαν δόκειο κρέας πρὸς κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἕνα μερίδιο τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστῶσεως γιὰ τὸ 1980 γιὰ τὸ κατεψυγμένο δόκειο κρέας.

Σχετικὰ μὲ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ, παρατηρῶ, κατ' ἀρχάς, ὅτι δέν εἶναι ἀρκετὰ ἀφηρημένο καί ὅτι ἐπίσης δέν εἶναι διατυπωμένο κατὰ τρόπο ἐντελῶς ὀρθὸ δεδομένου ὅτι τὸ ἄρθρο 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ — ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι ὁ ἐν λόγω κανονισμὸς δέν ἀπομακρύνεται περισσότερο, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 42 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἀπὸ ὅ,τι οἱ γενικοὶ κανόνες πού ἰσχύουν στό πλαίσιο τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς¹ — δέν θεωρεῖ, μόνον, ἀσυμβίβαστες πρὸς τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ τὶς ἐνισχύσεις «πού χορηγοῦνται . . . ἀπὸ κρατικῶν πόρους ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφή». Τὸ ἄρθρο 92 ἀπαγορεύει, ἐπίσης, καί ἄλλες κρατικὲς ἐνισχύσεις, εἶναι δέ ἀπολύτως δυνατόν νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι μία αὐτόνομη χορήγηση ἀπὸ ἕνα κράτος μέλος

πλεονεκτημάτων πού δύνανται νά μεταφραστοῦν σέ χρήμα καί τὰ ὁποῖα δέν χορηγοῦνται ἀπὸ τούς πόρους τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐμπλῖπει ἐπίσης στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 92. Ἄφ' ἐνός μὲν, εἶναι δυνατές, σχετικῶς, μειώσεις τιμολογίων, τίς ὁποῖες ἐπιβάλλει ἕνα κράτος μέλος ὑπὲρ ὀρισμένων ἐπιχειρήσεων ἢ ὀρισμένων προϊόντων, ἐπὶ παραδείγματι, ὑπὲρ ἐταιριῶν ἠλεκτροπαραγωγῆς ἢ εἰδικῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορῶν (χωρὶς ἀντιστάθμισμα γιὰ τὸ κόστος πού προκαλεῖ τὸ μέτρο). Ἄφ' ἑτέρου, εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει αὐτόνομη χρήση πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα, ὅπως στήν παρούσα περίπτωση, χορηγοῦνται ἀπὸ πόρους τῆς Κοινότητος. Ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κατανομή τῶν πόρων πού προέρχονται ἀπὸ κοινοτικά ταμεῖα, ὅπως τὸ Κοινωνικὸ Ταμεῖο ἢ τὸ Περιφερειακὸ Ταμεῖο ἢ τῶν πόρων ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα Ἐπενδύσεων, τὰ κράτη μέλη διαθέτουν μίαν ὀρισμένη ἐλευθερία κατανομῆς, οἱ περιπτώσεις αὐτὲς εἶναι ἐπίσης πιθανές. Τέλος, εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν νομικὴ πρακτικὴ νά συναχθοῦν ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα στηρίζουν τὴν ἄποψη τῆς ἰδίας τῆς Κοινότητος, δεδομένου ὅτι ὅταν χορηγεῖ σέ ὀρισμένες ἐπιχειρήσεις πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νά ἐκτιμηθοῦν σέ χρήμα, δεσμεύεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Δέν θεωρῶ ἀναγκαῖο νά ἐξετασθοῦν ἐδῶ εἰς βάθος τὰ ἐρωτήματα αὐτά, διότι τὸ ἐρώτημα πού σᾶς ἔχει ὑποβληθεῖ ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα παρανόμων ἐνισχύσεων τῶν χορηγούμενων πλεονεκτημάτων, ἐστὶ ὅπως ἔχει διατυπωθεῖ, ἀποτελεῖ μόνον μίαν

1 — Σχετικῶς, βλέπε ἰδίως τὸν κανονισμὸ 26/62, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπὸ τὸν κανονισμὸ 49/62.

ειδική πλευρά του γενικότερου προβλήματος που έχει ανακύψει. Περιορίζομαι, σχετικώς, να παρατηρήσω ότι όσον αφορά ιδίως το πρόβλημα του θρου «ένισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη», ή οποία κυρίως έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση, δεν ήδυνήθη να εύρω ούτε σαφή νομική πρακτική, ούτε εύκρινεις θεωρητικές απόψεις, θεωρώ δε την απάντηση που προέτεινε η Έπιτροπή στο μερικό αυτό ερώτημα τό ίδιο ανεπαρκή με τίς απαντήσεις που προέτειναν ή γερμανική δημοσπονδιακή κυβέρνηση και οι προσφεύγουσες στην κυρία δίκη.

Θεωρώ περιττό τό να δοθεί απάντηση στό ειδικό αυτό ερώτημα, δεδομένου ότι κατά την γνώμη μου τά κριτήρια που αποτελούν αντικείμενο τής διαφοράς αυτής αντιβαίνουν καταφανώς πρός την άρχή τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών υπηκόων τής Κοινότητας, ή οποία, όπως ανέφερα στην δεύτερη φράση τής απαντήσεώς μου στό πρώτο ερώτημα, συνάγεται από την προγενέστερη νομολογία σας.

Κατ' άρχάς, οι εισαγωγείς και οι εξαγωγείς για τούς όποιους πρόκειται στην παρούσα περίπτωση δέν δύνανται να θεωρηθούν, κατά την γνώμη μου, ως «ένδιαφερόμενοι επιχειρηματίες» για την εισαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες κατά την έννοια του άρθρου 3 του επίδικου κανονισμού.

Έστω και άν δέν λάβετε ύπ' όψη την αντίρρηση αυτή, έχω την γνώμη ότι τά κριτήρια αυτά αντιβαίνουν πρός τίς βασικές άρχές του έν λόγω κανονισμού.

Σύμφωνα με την δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, όπως ήδη έχω αναφέρει, ή κατανομή τής κοινοτικής ποσοστώσεως μεταξύ τών κρατών μελών πρέπει να πραγματοποιηθεί ανάλογα με τίς ανάγκες τών κρατών μελών σε κατεψυγμένο δόειο κρέας, εισαγόμενο από τρίτες

χώρες. Θεωρώ σαφές, ότι τά κριτήρια τής έσωτερικής κατανομής πρέπει επίσης, υπό τά δεδομένα αυτά, να αναφέρονται στις ανάγκες αυτές, ειδικότερα δε, ή απαίτηση τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών ενδιαφερομένων έντός τής Κοινότητας, την οποία επανειλημμένως έχει τονίσει τό Δικαστήριο, προϋποθέτει έλεγχο τών αναγκών αυτών. Πράγματι, σε έναντία περίπτωση δέν αντιλαμβάνομαι επί ποίας βάσεως θά ήταν δυνατό να καθορισθούν αντικειμενικά και παρόμοια για όλους τούς ενδιαφερομένους κριτήρια, πρός τό σκοπό τής συνολικής κατανομής τής ποσοστώσεως. Τέλος, θεωρώ προφανές ότι ή εφαρμογή τών έν λόγω κριτηρίων αντιβαίνει πρός την άρχή τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών ενδιαφερομένων τής Κοινής Άγοράς για την κοινοτική ποσόστωση, όταν τά κριτήρια αυτά δέν εφαρμόζονται από όλα τά κράτη μέλη. Οι γερμανοί εισαγωγείς βοείου κρέατος που προέρχεται από άλλα κράτη μέλη απολαύουν καταφανώς, με τόν τρόπο αυτό, ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, που δύνανται να εκτιμηθούν σε χρήμα, σε σχέση με εκείνους οι όποιοι εξαγουν πρός την Γερμανία από άλλα κράτη μέλη. Οι γερμανοί εξαγωγείς βοείου κρέατος που προέρχεται από την Κοινότητα, οι όποιοι εξαγουν πρός τρίτες χώρες ή πρός άλλα κράτη μέλη, επιτυγχάνουν επίσης, μέσω τών οικονομικών πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από την συμμετοχή τους στην δασμολογική ποσόστωση, που και ή ίδια ή Έπιτροπή τά θεωρεί σημαντικά, ένα έμφανές πλεονέκτημα, όσον αφορά την ανταγωνιστική τους θέση, έναντι τών εξαγωγέων τών άλλων κρατών μελών. Από την άποψη αυτή, είναι χρήσιμο να υπομνησθεί ότι, ιδίως σε ό,τι αφορά τίς διακρατικές ανταλλαγές, ή Έπιτροπή θεωρεί ότι κάθε ένισχυση λόγω εξαγωγής έστω και άν ή επίπτωσή της στις διακρατικές ανταλλαγές είναι ελάχιστη, συνιστά στρέβλωση του ανταγωνισμού ή οποία είναι άσυμβίβαστη με την Κοινή Άγορά.

Για τούς λόγους αυτούς προτείνω να δώσετε στό τρίτο ερώτημα την ακόλουθη απάντηση:

«Είναι άσυμβίβαστο πρός τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79, ιδίως πρός την άρχή τής ίσης μεταχειρίσεως όλων τών ενδιαφερομένων τής Κοινής Άγοράς, κατά την

κατανομή μιάς δασμολογικής ποσοστώσεως, να χορηγήσει ένα κράτος μέλος ένα μερίδιο της κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως του 1980 για τó κατεψυγμένο βόειο κρέας, στους έγκατεστημένους έντός του κράτους αυτού εισαγωγείς, οι όποιοι εισήγαγαν βόειο κρέας από άλλα κράτη μέλη, καθώς και στους έγκατεστημένους στό έν λόγω κράτος μέλος εξαγωγείς, οι όποιοι εξέγαγαν βόειο κρέας πρός άλλα κράτη μέλη ή πρός τρίτες χώρες.»

6. Τέταρτο έρώτημα

Μέ τó τέταρτο έρώτημά του τó Verwaltungsgerichtshof της Έσσης έρωτá αν ó όρος «ένδιαφερόμενοι έπιχειρηματίες» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 περιλαμβάνει επίσης και εκείνον, ó όποιος αγοράζει σέ ένα κράτος μέλος και μεταπωλεί κατόπιν στό έξωτερικό.

Σέ ό,τι άφορά τó έρώτημα αυτό, όπως ήδη προκύπτει από τίς άπαντήσεις πού έχω προτείνει στό πρώτο και τρίτο έρώτημα, ή άπάντηση πού πρέπει νά δοθεί, κατά την γνώμη μου, είναι άρνητική. Η έφαρμογή του κριτηρίου πού αναφέρεται στό τέταρτο έρώτημα έχει, επίσης, ως άποτέλεσμα την νόθευση των ανταγωνιστικών σχέσεων σέ σύγκριση μέ τούς εξαγωγείς οι όποιοι είναι έγκατεστημένοι σέ άλλα κράτη μέλη, οι όποιοι εξαγουν πρός τó έξωτερικό και επομένως προσβάλλει, κατά τόν τρόπο αυτό, την άρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Σέ ό,τι άφορά τόν όρο «ένδιαφερόμενοι έπιχειρηματίες» («betroffener Marktteilnehmer»), ó όποιος ρητώς αναφέρεται στό έν λόγω έρώτημα, περιορίζομαι νά παραπέμψω στην άνάλυση πού έχω ήδη κάνει στίς εισαγωγικές παρατηρήσεις μου. Ούσιαστικώς, συνάσσομαι, στό σημείο αυτό, μέ τίς γραπτές παρατηρήσεις τίς όποιες κατέθεσε ή έπιχειρηση Will και οι όποιες έχουν συνοψισθεί στην έκθεση για την έπ' άκροατηρίου συζήτηση στό σημείο πού εξετάζεται τó τέταρτο έρώτημα.

Η διάκριση μεταξύ των άρχών για την κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως και των άρχών πού διέπουν την όργάνωση της άγοράς, την όποία ύπεστήριξε ή γερμανική όμοσπονδιακή κυβέρνηση αναφερόμενη επίσης στό τέταρτο έρώτημα, αντίδαινει, κατά την γνώμη μου, όπως ήδη έχω έκθέσει ανωτέρω, πρός την προγενέστερη νομολογία σας. Η γερμανική όμοσπονδιακή κυβέρνηση είχε άνάγκη του έπιχειρήματος αυτού στην προκειμένη περίπτωση, διότι, όπως ή ίδια παραδέχεται, τó κριτήριο αυτό θέτει σέ κίνδυνο την όμοιόμορφη έφαρμογή των έπιστροφών λόγω εξαγωγής. Η προσβολή αυτή της όμοιόμορφης έφαρμογής των έπιστροφών λόγω εξαγωγής βοείου κρέατος, δέν δύναται συνεπώς νά γίνει δεκτή θάσει της προγενέστερης νομολογίας σας, ως δικαιολογία της προσβολής της άρχής της ίσης μεταχειρίσεως όλων των ένδιαφερομένων της Κοινής Άγοράς.

Η Έπιτροπή άνεγνώρισε τελικώς, κατά την διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, ότι παρέλειψε νά λάβει υπ' όψη, στίς γραπτές παρατηρήσεις της έπί του τετάρτου έρωτήματος, τά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα πού προκύπτουν για τούς γερμανούς εξαγωγείς, από την έφαρμογή του έν λόγω κριτηρίου, σέ σύγκριση μέ τούς ανταγωνιστάς των των άλλων κρατών μελών. Επίσης, εδέχθη κατά την έπ' άκροατηρίου διαδικασία ότι είναι άμφίβολο τó αν ένας εξαγωγέας βοείου κρέατος δύναται πράγματι νά θεωρηθεί ως ένδιαφερόμενος έπιχειρηματίας για εισαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες.

Προτείνω, λοιπόν, να δοθεί στο τέταρτο ερώτημα ή ακόλουθη απάντηση:

«Όπως, ήδη, προκύπτει από την απάντηση που έδωθη στο πρώτο και το τρίτο ερώτημα, η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να είναι αρνητική. Ειδικότερα, οι εξαγωγείς κοινοτικού βοείου κρέατος δεν δύνανται να θεωρηθούν ως «ένδιαφερόμενοι επιχειρηματίες» για την εισαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος από τρίτες χώρες κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79.»

7. Τελικές παρατηρήσεις

‘Από τις απαντήσεις που προτείνω, γεννάται το ερώτημα μήπως δεν θά έπρεπε, τελικώς, να δοθεί απάντηση μόνο στο πρώτο ερώτημα. Πράγματι, οι απαντήσεις που προτείνω σέ όλα τὰ ακόλουθα ερωτήματα προκύπτουν λογικώς από την απάντηση που προτείνω για τὸ πρώτο ερώτημα, τὸ ὁποῖο εἶναι διατυπωμένο κατὰ τρόπο πολύ γενικό. Ὡστόσο, δέν συνιστῶ, νά δώσετε μία τέτοια σφαιρική απάντηση καί στὰ τέσσερα ερωτήματα που σᾶς ἔχουν ὑποβληθεῖ. Νομίζω, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τήν πρακτική ἀποτελεσματικότητα τῶν ἀπαντήσεων ὅσο νά δώσετε μία απάντηση αἰτιολογημένη καί σαφή σέ κάθε ἓνα ἀπό τὰ ερωτήματα χωριστά.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τίς πρακτικές συνέπειες, τῶν ἀπαντήσεων που προτείνω, παρατηρῶ, τελειώνοντας, τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἀπαντήσεις που προτείνω δέν θίγουν τήν δυνατότητα μίας ὀλικῆς κατανομῆς, ἐκ τῶν προτέρων, σέ ὀρισμένες σημαντικές κατηγορίες ἐνδιαφερομένων επιχειρηματιῶν γιά εἰσαγωγή κατεψυγμένου βοείου κρέατος ἀπό τρίτες χώρες. Ἐξ ἄλλου, ἡ δυνατότης αὐτή ἔχει ρητῶς ἀναγνωρισθεῖ στίς ἀποφάσεις σας Grosoli II καί van Walsum, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι κανένας ἐνδιαφερόμενος δέν θά ἀποκλειθεῖ ἀπό τήν δυνατότητα χρησιμοποίησεως τῆς ποσοστῶσεως. Οἱ παρούσες ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν ὠστόσο, λαμβάνοντας ὡς ἀντικει-

μενική καί ὁμοια γιά ὄλους τούς ἐνδιαφερομένους παράμετρο τίς ἀνάγκες, νά διευκρινισθοῦν τὰ κριτήρια κατανομῆς περισσότερο ἀπό ὅ,τι ἦταν ἀναγκαῖο στίς ὑποθέσεις, οἱ ὁποῖες σᾶς ὑπεβλήθησαν προηγουμένως. Εἰδικότερα, ἀπό τήν ἀνάλυση τῶν ἐρωτημάτων που σᾶς ἔχουν ὑποβληθεῖ προκύπτει ὅτι ἡ χορήγηση τῶν ἐν λόγω πλεονεκτημάτων στούς ὑπηκόους ἑνός κράτους μέλους, μέ κριτήριο συναλλαγῆς οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τίς ἀνάγκες σέ εἰσαγόμενο κατεψυγμένο δόκειο κρέας, δύνανται καταφανῶς νά ὀδηγήσει σέ διατάραξη τῆς ἀγορᾶς εἰς βάρος τῶν ὑπηκόων ἄλλων κρατῶν μελῶν.

Οἱ ἀπαντήσεις που προτείνω δέν θίγουν ἐπίσης τήν δυνατότητα, τήν ὁποία ὀρθῶς ἡ Ἐπιτροπή ἔκρινε ὡς εὐκταία, χορηγήσεως ποσοστιαίων μεριδίων σέ νέους επιχειρηματίες τῆς ἀγορᾶς εἰσαγωγῶν. Ὑπάρχουν, σχετικῶς, διάφορες τεχνικές, οἱ ὁποῖες δέν θίγουν τήν ἀρχή τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Τέλος, οἱ παρατηρήσεις μου ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐρωτήματος παρέχουν ἓνα κάποιον ἔρεισμα στήν ἐχρή που διετύπωσε ἡ Ἐπιτροπή, νά διαθέτει δηλαδή καί αὐτή, παράλληλα μέ τὰ κράτη μέλη, μιά περιορισμένη δική της ποσόστωση τήν ὁποία νά κατανέμει μέ κριτήρια ἐξ ὀλοκλήρου κοινοτικά. Εἰδικότερα, μιά κοινοτική ποσόστωση που θά προορίζεται στούς ἀσχολουμένους μέ τὸ διαμετακομιστικό ἐμπόριο ἐντός τῶν διαφόρων κρατῶν μελῶν, θά ἦδύνατο νά ἐλαττώσει τούς περιορισμούς, οἱ ὁποῖοι δάσει τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79,

υφίστανται, επί του παρόντος, γι' αυτούς, παρά τό άρθρο 52 τής συνθήκης ΕΟΚ όσον άφορά τήν χορήγηση ποσοστώσεως μέσα σέ διάφορα κράτη μέλη, πρός τά όποια έπιθυμοϋν νά έξάγουν κατεψυγμένο βόειο κρέας πού έχουν εισάγει από τρίτες χώρες.

Πράγματι, κατεδείχθη ότι οι εισαγωγές πού πραγματοποιεί τό διαμετακομιστικό έμπόριο υπολογίζονται, κατά τήν συνολική κατανομή τής κοινοτικής ποσοστώσεως μεταξύ τών κρατών μελών, μεταξύ τών εισαγωγών τής χώρας προορισμού.